

Boj o první místo ...aneb, jak jsme stavěli trubní vodojem

Ing. Miloš Kokeš

V roce 2005 jsem poprvé na vlastní oči viděl v Rakousku trubní vodojem ze sklolaminátových trub. Jednalo se tehdy o vodojem o objemu 250 m³ postavený v letech 2001 - 2002 (obr. 1 a 2). Provedení vodojemu v tomto podání mě okamžitě oslovilo. Jen co jsem vkročil do zeminou zasypané vstupní armaturní komory, která byla též ze sklolaminátové trouby a byla vybavena dokonalým, přehledným a kvalitním vystrojením, začaly se mi vybavovat obrazy vstupů do armaturních komor našich vodojemů podobných objemů a hned mi bylo jasné, že toto by mohla být cesta, jak se do budoucna zbavit jednou provždy problémů s údržbou nevzhledných zděných vstupů a armaturních komor vodojemů. Představa, že bych se při inventurách svazkového majetku již nesetkával na objektech s odprýskanými omítkami, vlhkostí poškozenými stropy, závadami na střechách a oplocení, mě nenechala klidným. Dokonce by objekty nemusely být v zimních měsících vytápěny. A to již nemluví o naprosto jednoduchém čištění jak komor akumulací, tak armaturní komory. Stačí hadice, koště, v akumulaci desinfekce, a je hotovo. Za „hodinu“ není co dělat. Jako v reklamě: a stěny vodojemů budou opět zářit čistotou. A dále, když jsem se díval skleněnými průhledy do jednotlivých armaturních komor na vodu, ocenil jsem, jaká je to paráda, být takto rychle při vstupu do objektu ve vizuálním kontaktu s vodou a radovat se z její čistoty. Zkrátka bylo rozhodnuto – pokusím se takový vodojem u nás prosadit a postavit.

První příležitostí, která se nabízela a kde by mohl trubní vodojem nahradit zatím vyprojektovaný klasický vodojem ze železobetonu, byla stavba „Vodovod Čechtínsko“. Projektant této stavby Zdeněk Látal tímto sklolaminátovým vodojemem byl také nadšen, takže tady jsem problém se změnou klasického vodojemu na sklolaminátový neměl. Dokonce se mi podařilo tuto změnu dohodnout i s poskytovatelem dotace Ministerstvem zemědělství ČR.

Proč se ale tento článek jmenuje „Boj o první místo“? Zjistil jsem totiž, že sklolaminátový vodojem, aspoň z informací od výrobce těchto trub (a ti by to měli vědět nejlépe), zatím v České republice postaven nebyl. S nadsázkou to byl, kromě výše popsaného, další důvod, proč jsem se rozhodl tento vodojem postavit. Ano, přiznávám se ke své, snad zdravé ješitnosti, chtěl jsem, abychom byli první. Ale pozor! Současně jsem si začal uvědomovat jistou zodpovědnost. Bylo by hezké být první, ale co když se to nepovede, co když to není tak jednoduché spojit tak velké trouby aby těsnily (s malými průměry to umím), jak je to vlastně s pevností, jak to bude se sedáním, jak budeme hutnit..., zkrátka takovéto pochybnosti se mi začaly honit hlavou. Nechtěl jsem nic ponechat náhodě, zjistil jsem, že nejbližší k nám tento sklolaminátový vodojem mají kromě Rakouska také na Slovensku. Protože mluví lépe slovensky než německy, sehnal jsem kontakt na jednoho pána, který dělal dozor stavby tohoto vodojemu právě na Slovensku. Zpočátku jen po telefonu jsem s ním rozebíral případná rizika, ale minimálně jsem chtěl docílit toho, že až se se stavbou začne u nás, aby s tímto člověkem byl v kontaktu náš dozor. Mezitím jsem se netajil tím, že připravujeme tento vodojem k realizaci. Pochlubil jsem se i Oldřichu Dryšlovi, tajemníkovi svazku obcí z Boskovic. Pamatuji se, jak jsem již tenkrát vychvaloval přednosti vodojemu a ukazoval mu fotografie z Rakouska, zatímco Oldřich jen uznale pokyvoval hlavou. O tom, že stavbu ze sklolaminátu budeme realizovat, věděl i výrobce trub. Vždyť to byli oni, od koho jsem získal kontakt na Slovensko.

A pak se to stalo! Jednoho dne jsem se potkal v Brně

ke mně a se slovy „sedni si“ praštil do stolu s fotografií vodojemu ze sklolaminátu. „Co to je?“ – byla moje první Odpověď: „To je náš vodojem. JSME PRVNÍ!“ Je fakt, že chvíli paralyzoval. Na jediné čeho jsem se v té chvíli zmířil řada vyčítavých otázek: „Oldo, proč jsi mi to neřekl, že ho já sháním informace téměř po celé Evropě a ono stačí pár kilometrů k vám...“ Olda: „Chtěl jsem tě překvapit a jsem k mlčení i výrobce, promiň.“ S průpovídkou „ty had Oldovi sportovně poblahopřál, ale ještě jsem to nevzdal: ale myslím si, že první je ten, kdo vodojem zkolauduje!“

Dodnes nevím, kdy svazek Boskovice zkolaudoval (a asi to ani nechci vědět). Myslím ale, že až po nás, a schválně, možná v klamu, že první jsme přeci jenom my.

Je jasné, že není podstatné, kdo byl první, důležité nám tyto stavby opravdu přinesly to, co se od nich – jednoduchý provoz a nenáročnou údržbu.

Věřím, že tento článek jistě Oldřicha Dryšla a hlavně nečekaně překvapí, jako mě ta jeho fotografie Oldo, tímto tě zdravím a na překvapení 1 : 1!

A teď pár slov o Vodovodu Čechtínsko vážně:

Zdrojem vody pro „Vodovod Čechtínsko“ je oblast vod Mostiště – Třebíč (voda z ÚV Mostiště). Na oblastní vodu je vybudována čerpací stanice Rudíkov, tzv. p. která se stala společnou stavbou akce „Pitná voda Třebař a „Vodovod Čechtínsko“. Z čerpací stanice je voda právě do výše zmiňovaného sklolaminátového vodojemu o objemu 2 x 125 m³ (obr. 3 - 8). Z vodojemu Centru hlavní zásobovací řada, na který jsou přes vodu a redukční šachty napojeny obce severozápadní část Třebíč, a to na novou rozvodnou síť Horní Vilémovice, I. a Věstoňovice a na stávající vodovodní síť Čechtír a Chlum. Celkem je napojeno 1 220 obyvatel. Jde o obci v poslední době (posledních 10 - 15 let) došlo ke zhoršení vody ve stávajících zdrojích vody (studny, jímací zářezy) vším parametry dusičnanů vykazovaly hodnoty i kolem

Vodovod je plně pod kontrolou vodárenského dispozice. Celková délka vodovodních řadů uvedené akce je 19 574 metrů.

Vodojem má objem 2 x 125 m³, na akumulaci bylo 55 m sklolaminátových trub DN 2400, 8 m stejné trouby použito na armaturní komoru.

Celkové investiční náklady na stavbu „Vodovod Čechtínsko“ byly 50 725 tis. Kč. Z toho svazek obcí získal dotaci z MZe ČR ve výši 22 367 tis. Kč a z Kraje Vysočina 4 760 tis. Kč. Vlastní náklady svazku činily 23 597 tis. Kč.

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem výše uvedeným, kteří se podíleli na tomto úspěšně dokončeném projektu.

Projektant: L-design Brno, Zdeněk
Zhotovitel: SYNER VHS VYSOČINA, a. s.,
Dozor stavby: Ing. Lubomír Horák, VAS, a. s. div.
Martin Otruba, VaK DSC
Výrobce pyramidy: Lorika, Tomáš Wágner,
Dodavatel sklolaminátových trub: HOBAS CZ spol.
Investor: VODOVODY A KANA
svazek obcí se sídlem v

Ing. Miloš

svazek obcí VODOVODY A KANALIZACE se sídlem v

